

Sam J. Miller Orkaváros című regényében a jövő újabb disztopikus képét tárja elénk, amely nem éppen csalogató. Az író a pusztító emberi tevékenység kiváltotta éghajlati változást ragadja meg fő motívumként, aminek eredményeképp az emberiség az Északi-sarkkör környékére kényszerült tömörülni egy Qaanaaq nevű úszó városba. Mint ahogyan az lenni szokott az efféle regényekben, a társadalom átrendeződik – ez esetben szegényebbekre és gazdagabbakra osztódik; valamint a korrupció is átszó mindent.

S ha már az egy négyzetméterre jutó ember meghaladja a kényelmest, akkor a járvány sem maradhat el. A vizet egy idegen nő, Masaaraq érkezése kavarja fel. Sokan messiásként tekintenek rá, míg a vagyonosok és hatalmon lévők potenciális fenyegetésnek veszik személyét.

Érdekes az ötlet, hogy az emberiség nagy része tengeri városban él, az írótól azonban nem kapunk – érthető és konzisztens – magyarázatot arra, hogy a világ hogyan jutott el eddig a pontig, illetve ebbe az állapotba; de legalább villanásnyi képeket láthatunk a múlttól. Furcsa az is, hogy annak ellenére van jelen a túlnépesedés mint probléma, hogy alig van heteroszexuális szereplő, mert az egyének vagy melegek, vagy transzneműek.

A könyv stílusát a letisztult, élénk és kiélezett jelzőkkel lehet jellemezni; és átüt Miller színes

képzőereje, amely egy nem elképzelhetetlen, illetve mai világunk tükrében elképzelhetetlen jövőt fest le. Az író elismerést érdemel azon törekvésért, hogy érzékenyen ügyelt a fundamentalista ideológia egyensúlyi állapotának létrehozására és fenntartására, amely a cselekmény legnagyobb negatív mozgatórugója – mindezt úgy, hogy a karakterek nem lettek két- vagy egysíkúak, azaz vannak jól felfogható céljaik és motivációik. Nem gyakorta szokott ez sikerülni.

Az Orkaváros nem tartozik a nehezen emészthető regények közé, mert az anyag kivételes és a cselekmény tempója elég gyors ahhoz, hogy odaszögezzon a lapokhoz. A regény több szereplő történetével indít, amelyek majd később összeérnek, s végül egy váratlan, de felemelő és remek befejezéssel ér véget. Fő üzenete, hogy összefogással lehet eredményt és megoldást elérni. Mindenképpen megér egy olvasást.